

Homilija mariborskega nadškofa metropolita msgr. Alojzija Cvikla DJ na praznik Jezusovega krsta in ob podelitvi službe mašnega pomočnika, stolnica, 7. 1. 2017

Spoštovani duhovniki, sestre redovnice in bogoslovci, spoštovani kandidati za stalni diakonat z družinami, dragi bratje in sestre!

I.

Obhajamo praznik Jezusovega krsta v Jordanu. Jezusov krst je veliko več, kot samo slovesen uvod v njegovo odrešenjsko poslanstvo, kajti to je od prerokov napovedana in v moči Sv. Duha izvršena investitura v Jezusovo mesijansko delo.

Z današnjim praznikom po bogoslužnem koledarju tudi zaključujemo božični čas in začinjamo »čas med letom«.

Jezusov krst pa je povezan tudi z našim krstom. Pri našem krstu smo prejeli delež pri tem, kar je Jezus bil že od učlovečenja: »Ta je moj ljubljeni Sin!« Jezus je pravi božji Sin, mi pa pri krstu prejmemo posinovljenje, po Sv. Duhu. Sveti Pavel zato, v pismu Galačanom, 4,6, pravi: »Ker ste sinovi, je Bog poslal Duha svojega Sina v vaša srca, ki kliče: »Aba, Oče« .

Takrat, ko smo bili krščeni, nismo razumeli, pa tudi danes nam še ni prišlo povsem v zavest, da je ob krstu tudi nam sam nebeški Oče za vse življenje zagotovil: »Ti si moj ljubljeni otrok! Ne boj se, s teboj sem vse dni; do takrat, ko se boš popolnoma združil z menoj v večnem objemu!«

Današnji praznik nas tako ne vrača le v trenutek, ko smo bili krščeni, ampak nas usmerja tudi v sedanost in prihodnost, v današnje in jutrišnje naloge. Krst je naša velika dediščina, ki smo jo prejeli po starših in drugih naših prednikih v veri. Hkrati pa nas dejstvo, da smo bili krščeni, tudi zavezuje, da bi sredi tega sveta postajali vedno bolj žive priče vere in ljubezni do Kristusa in Cerkve. Krst za nikogar ni breme, ampak je kažipot k srečnemu življenju! To velja še na poseben način za mlade ljudi. Zato si želim, da bi mladi po vsem svetu prepoznali krst kot luč in Božjo pomoč za njihove korake v prizadevanju za dobro in za celotno njihovo življenjsko pot.

Starši, ki otroke prinesejo h krstu, s to svojo odločitvijo sprejmejo tudi veliko odgovornost, da bi mladim hkrati s krstom predali tudi baklo upanja, da so s krstom njihovi otroci zares postali »ljubljeni sinovi in hčere« (Mt 1, 11) nebeškega Očeta in da si bodo zato, z Božjo pomočjo prizadevali graditi pravičnejši in mirnejši svet, v katerem bodo vsi ljudje blagoslovljeni.

II.

Praznik Jezusovega krsta želimo danes okrasiti še s posebnim liturgičnim obredom, med katerim bo en bogoslovec in devet poročenih mož – kandidatov za stalni diakonat – prejelo službo mašnega pomočnika.

Dragi bogoslovec Simon, spoštovani poročeni možje, kandidati za stalni diakonat!

Prejel sem lepa spričevala o vaši modrosti in človeški zrelosti. Na povabilo vaših duhovnih voditeljev in vzgojiteljev ste v svoji svobodni odločitvi napisali prošnjo, da bi prejeli službo mašnega pomočnika. Vesel sem, da ste se v času priprave poučili o vsebini te službe in da želite to službo zvesto opravljati. Povprašal sem vaše vzgojitelje in ti so izjavili, da nosite v sebi globoko zavest duhovnega poklica, da ste v duhu goreči, pripravljeni služiti Cerkvi, vztrajni v molitvi in plemeniti v dobrih delih (prim. Rim 12,11). Doslej ste skrbno opravljali službo bralca Božje besede. Z današnjim dnem pa boste postali mašni pomočniki ali akoliti.

Preden vas z liturgičnim obredom postavim v službo mašnega pomočnika, želim vas in tukaj navzoče vernike spomniti na pomen službe, ki jo boste prejeli:

1. Kdor postane mašni pomočnik je povabljen, da rad prihaja k sveti maši in se hrani z evharističnim kruhom. Tako najprej sam dojemam, da je sveta maša »vir in vrhunec evangelizacije« in »zakrament ljubezni«, kot se je večkrat izrazil papež Benedikt XVI. Sveta maša vernika upodobi po Kristusu. Kdor pa je upodobljen po Kristusu more s svojim resnim in spoštljivim vedenjem in življenjem tudi druge navdušiti za to veliko skrivnost. Dragi kandidati za službo mašnega pomočnika! To kar svet potrebuje, je Božja ljubezen. Kot mašni pomočniki zato bodite »misijonarski učenci« in hkrati vabite ljudi okrog sebe na srečanje s Kristusom pri sveti maši.

2. Mašnim pomočnikom je zaupana tudi naloga, da so pri mašah »izredni delivci svetega obhajila«. To službo lahko mašni pomočnik opravlja pri sv. maši, kadar je zbrano veliko število ljudi, ki želijo prejeti sveto obhajilo in bi se zato lahko maša zavlekla, zato je potrebna pomoč. Tako je mašni pomočnik na poseben način sodelavec duhovnika in diakona. Kdor je dobro poučen o evharističnem kruhu je poklican, da tudi druge poučuje o skrivnosti svete maše. Zato vas vabim, da bi kot mašni pomočniki hrepeneli po tem, da evharistični kruh doseže vse ljudi.

3. Najbolj cenjena naloga mašnih pomočnikov pa je skrb za slabotne in bolne, ki so doma ali v bolnišnicah in redno ne morejo več prihajati v cerkev k Božji službi. Zato so mašni pomočniki zvesti prijatelji in tovariši bolnih in trpečih. Gre za posebno službo, ki se imenuje »apostolat bolnikom«. K tej službi še posebej vabim vas poročeni možje, ki ste danes tukaj kot prosilci za službo mašnega pomočnika in obenem kandidati za stalni diakonat. Ko boste postali mašni pomočniki spremljajte bolne v težkih trenutkih njihovega življenja. Kot izredni delivci svetega obhajila zunaj evharistične daritve, iščite bolnike, jih obiskujte, tolažite in skrbite za to, da bodo ob pogostem prejemanju svetega obhajila hrepeneli tudi po zakramentih pokore in bolniškega maziljenja. Vsak izmed vas naj ima vedno pri sebi »cūstōdio« (kusto'dio – posodico za hrambo svete hostije) s katero boste bolnikom prinašali največje veselje – to je sveto obhajilo.

Z današnjim dnem postaja obraz naše krajevne Cerkve lepši in bolj poln misijonarske moči. Iskreno moram priznati, da so verniki po naših župnijah še vse premalo vključeni v različne oblike sodelovanja pri službi duhovnikov. Zaradi tega čutim veliko dolžnost, da izrazim jasen poziv najprej vam bodoči mašni pomočniki, da z vso ljubeznijo opravljate službo, ki vam bo zaupana. S svojim zgledom boste v naši krajevni Cerkvi novi »pričevalci« in »glasniki vere«. Vabite vernike, naj vas posnemajo in postanejo duhovnikovi sodelavci. Nagovarjam tudi vaše žene in člane vaših družin, da vas podpirajo z dobro besedo in tiho molitvijo. Prosim pa tudi duhovnike, še posebej župnike, da bi mašne pomočnike z veseljem sprejeli za svoje sodelavce. Duhovnik je pastir in voditelj župnijskega občestva. Če hoče biti dober »oče župnijske skupnosti«, potem ne more biti sam, ampak ob sebi nujno potrebuje diakone, bralce Božje besede, mašne pomočnike in druge vernike, da bi skupaj z njimi v ta svet prinašal Jezusa, »Dobrega Pastirja«.

III.

Na koncu teh razmišljanj, v katerih sem se zadržal ob predlogih Cerkve za službo mašnih pomočnikov, želim izraziti tudi željo, da bi današnjemu prazniku Jezusovega krsta in obredu postavitve desetih mož v mašne pomočnike pridružili še prošnjo za kanonizacijo blaženega Antona Martina Slomška. Dovolimo, da se v nas vžge ogenj ljubezni do Slomška, da bomo tako z njegovo priprošnjo dosegli v naši krajevni Cerkvi nove binškoži in prenovo Cerkve. Amen.

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit